

Egy hetero vallomása

2014 július 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Oly divatos manapság a szexuális irányultságainkról nyilvánosan szólni. Bántó magyarsággal élve „trendi coming outolni”.

F?ként, ha a Pride melegfesztivál erre alkalmat kínál.

Vagy ha mégsem, akkor hát olyasforma nyíltsággal fogadni e vallomásokat, mintha csak egyetlen útja-módja lenne mindez annak, hogy normális, okos és korrekt embernek tartsanak.

Vagy homofób, ostoba, bunkó, férfisoviniszta lesz az emberfia, esetleg fasiszta, hogy keveredjenek egy kissé az egymástól oly távol álló ,kesze-kusza fogalmak. Hogy stigmaként süljenek az ember arcára. És ha már mindezek ráégtek, akkor persze jöhet az er?szakosság vádja…

Mintha átesnénk a ló másik oldalára, már-már irigykedve szemléljük azt, akinek van valami mássága, mert ezzel kit?nhet, ezzel támogató barátokat szerezhet. Ha pedig nyilvánosan megvallja, dicsér? szavakat a bátorságáért. Mintha nem lenne ugyanolyan, ha nem nagyobb bátorság a mai fogyasztói társadalomban, ahol minden az anyag javak szerzésér?l és birtoklásáról szól, családot alapítani, h?ségesnek lenni, illetve több gyermeket szülni és nevelni. Egy hagyományos családmodellben férfiként és n?ként küzdeni a megélhetésért, a gyermekek testi-lelki növekedéséért. A kereskedelmi televíziókból és az internetr?l ránk öml? erkölcstelen szennyt?l; a fogyasztói impulzusoktól, a szerz? és birtokló egoizmustól távol tartani önmagunkat és gyermekeinket. Mert higgyék el, ez az igazi bátorság – a mindennapi h?sök bátorsága!

A családok jogaiért kell most szólni. A társadalmilag hagyományos, illetve a biológiailag természetes közösségekért. Az „egy férfi és egy n? között köttetett lelki és anyagi kapcsolatról” s az ennek gyümölcseiként megszület? gyermekekr?l. Ha úgy tetszik, a heteroszexuális párok békés, háborítatlan együttélési, illetve gyermekvállalási jogáért. Pontosabban a jogok érvényesüléséért. Mert igencsak veszélyeztetve érzem manapság mindezt. Hisz a nyilvánosságban, a kultúra egyes csatornáin keresztül egyre többen maradinak, lúzernek tartják azt, aki h?séges és gyermekeket nevel. Lúzernek, azaz vesztesnek, hisz akarva-akaratlan kimarad a civilizáció kínálta, hamisan csillogó javaiból, aki családot alapít. Nem lesz divatos és drága autója, ruhája; nem tud eljárni wellnessezni; nem veheti meg a legújabb fejlesztés? okostelefont, nem marad szexi, mert a gyermekszülés hizlal, a nevelés pedig meggörnyeszti a hátat. Talán lassan utcára kellene vonulnunk nekünk, hetero apáknak (s persze az édesanyáknak is), mert egyre inkább elnyomva érezzük a család jogainak érvényesülését, illetve sok-sok nevetést és megvet? szót hallunk a hátunk mögött.

Úgy érzem, eljött az ideje annak, hogy családapaként, a n?i nem iránt érzett lelki és testi vonzalmaimmal megáldva

(vagy megátkozva), bátorságról hitet téve megvalljam, hogy a n?ket, s mivel h?séges férj vagyok, így pontosítva: egy n?t szeretek! S nem fogom szégyellni – ahogy a melegek is fogalmaznak –, s nem fogok bujkálni – bárki is elmaradottnak, korszer?tlennek tart. Hetero vagyok, és kész. S csöppet sem érdekel, hogy ki és mit fog ehhez szólni. Ez az én comming outom… És várom a dicsér? szavakat az okos, értelmes és európéer polgároktól! S végül, ha bárki is felháborodva felkapja a fejét, és rám ordít, netalán homofóbnak bélyegez (amit nem is nagyon értek, hogy mit jelent…), akkor pusztán annyit szeretnék megjegyezni, hogy vannak ebben a kérdésben nekem is velem született és védend? jogaim. Mint ahogy a feleségemnek és a gyermekeimnek is. És bármily nehéz is ezt a sok ostoba gy?lölköd? liberálisnak felfognia, de a családomnak mint közösségnek is vannak jogai.

Nagy Ervin – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló